

dette Arbejde skal kunne faa et godt Udfald.

De Vanskeligheder, der er forbundet med Sammenlægningen, mener jeg ikke, vil være saa store, at det frembyder nogen som helst Betænkelighed at gaa med til denne Sammenlægning. Der er nævnt et Tilfælde med dobbelte Dagbøger. Ud fra den nugældende Tinglysningslov kan vi dog vist ikke komme dertil, idet vi mangler Bestemmelse om, hvorledes vi skal afgrænse Omraadet, men Ministeriet vil ogsaa til næste Rigsdagssamling komme med et Lovforslag, hvorefter Ministeren bemyndiges til i visse Kredse at tillade dobbelte Dagbøger og saaledes, at Omraadet bliver fastlagt for hver enkelt.

Jeg er enig med den ærede Ordfører i, at man gennem de her indvundne Besparelser maatte kunne naa til en Forhøjelse af Dommernes Lønninger. Ogsaa jeg mener, dette er en god Vej at komme ind paa, at begrænse Embedsmændenes Antal i alt Fald Dommernes, og saa til Gengæld sætte deres Lønninger op, og som en Begyndelse i denne Retning er det ogsaa, at vi i Tilfælde, hvor Dommeren lønnes i anden Lønningssklasse, nu lader ham rykke op i første.

Hvad angaar Nedlæggelsen af Ærø Retskreds, da har Ministeriet ment at være tvunget til denne Nedlæggelse ud fra den Betragtning, at der var saa lidt at bestille for en Dommer paa Ærø, at det var ganske urimeligt at opretholde et Dommerembede her. Det er jo nærmest Domsafsigelser, Dommeren har med at gøre, de andre Forretninger er for største Delen henlagt til vedkommende Fuldmægtig. Paa Ærø er Forholdet imidlertid det, at Dommeren kun har 83 borgerlige Retssager om Aaret; og hvis vi blot regner med, at en Trediedel af disse Sager bliver afgjort ved Forlig, vil det sige, at vedkommende Dommer har een Dom at afsige om Ugen. En saadan Ordning, tror jeg, man vil kunne forstaa kan ikke opretholdes, thi det vilde da være umuligt at gaa til Nedlæggelse af andre Retskrede, der i saa Fald med stor Styrke vilde kunne gøre gældende, at naar man kan finde sig i en saadan Ordning for Ærøs Vedkommende, maa man ogsaa kunne gøre det andre Steder. Dertil kommer, at de Oplysninger, det ærede Medlem Hr. A. C. D. Petersen gav med Hensyn til, hvad der kunde spares, ikke rigtig stemmer med Ministeriets Oplysninger. Ifølge disse skal der nemlig fra det Beløb, der spares, aldeles ikke trækkes Udgifterne til en Fuldmægtig, thi en saadan er der allerede, og der

skal heller ikke trækkes Udgifterne til et Kontor, thi et saadant er der ogsaa allerede nu. Den Udgiftsbeparelse, Ministeriet har opgjort, er det Beløb, som Ministeriet mener virkelig vil blive sparet, og vi har oven i Købet regnet med saa sikre Beløb, at Dommeren paa Ærø har ment, at Ministeriet har opgjort Beløbet for lavt, at Besparelsen i Virkeligheden bliver større.

Jeg takker som sagt Udvalget, fordi det nu er naaet til et Resultat, og jeg haaber, at den Vej, vi her er inde paa, skal vise sig at være en Vej, ad hvilken der kan fortsættes. Men, som sagt, Ministeriet vil lade udarbejde en samlet Oversigt for alle Retskrede her i Landet, saaledes at vi vil kunne faa et godt Sammenligningsgrundlag. Det havde selvfølgelig været lettere at gøre dette i 1919, da man begyndte paa noget nyt, det er altid vanskeligt at komme bort fra det historisk givne, men jeg er enig med Udvalget i, at vi maa søge at komme til en ny Ordning paa dette Omraade.

A. C. D. Petersen: Naar den højtærede Minister paastaar, at jeg har brugt forkerte Tal i min Omtale af Besparelsesmomentet, vil jeg sige, at i det Bilag, vi har faaet tilstillet fra Justitsministeriet, staar kun opført Løndifferencen mellem et 1ste og et 2den Klasses Embede og tillige Udgiften til Befordring og Dagpenge, men naar der skal oprettes et selvstændigt Kontor paa Ærø i Ærøskøbing og Bitingstedet i Marstal ogsaa skal opretholdes, maa man dog gaa ud fra, at dette vil medføre nogle Udgifter, som ikke synes at være medtaget her. Men selv om dette Beløb er taget med i Beregningen, selv om Ministeren har Ret i, at det anførte Besparelsesbeløb virkelig er det, som kan paaregnes, saa udgør Besparelsen dog kun 5 900 Kr. eller ca. $\frac{1}{3}$ af, hvad der anføres for andre Embeder, saa man kan ikke sige, der er megen Analogi mellem Forholdene her og andre Steder.

I Ministerens sidste Udtalelse fremkom der et nyt Moment, som skulde tale for Nedlæggelse af Embedet, nemlig Arbejdsmomentet, Beskæftigelsesmomentet. Jeg tror alligevel, Ministeren er inde paa en noget farlig Vej her, for hvis man herinde fra vil analysere, hvor meget Arbejde de forskellige Embedsmænd har, kan det jo være, der er flere Embeder, der maa nedlægges, end det paa Ærø; det kan jo ogsaa være, at Ministeren vil nedlægge flere, men oprindeligt var det Besparelsesmomentet, der blev fremhævet, og i den Henseende hævder jeg altsaa, at Besparel-